

## UZASADNIENIE

We wniosku z 30 września 2015 r. T. T. wniósł o:

1) zobowiązanie zarządu spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. z siedzibą w S., do udzielenia jemu następujących wyjaśnień: w odniesieniu do jakich działek gruntu, co do których spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży, wydane zostały poniższe decyzje:

(i) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farm wiatrowych,

(ii) decyzje zatwierdzające projekt budowlany i udzielające pozwoleń na budowę farm wiatrowych,

( (...)) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację lub pozwolenia na budowę innych przedsięwzięć inwestycyjnych,

(iv) inne decyzje mające na celu umożliwienie budowy i przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farm wiatrowych;

2) komu i na czyją rzecz wydano powyższe decyzje;

3) w odniesieniu do jakich działek gruntu, co do których Spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży, prowadzone są jakiegokolwiek postępowania w celu wydania:

(i) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farm wiatrowych,

(ii) decyzje zatwierdzające projekt budowlany i udzielające pozwoleń na budowę farm wiatrowych,

( (...)) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację lub pozwolenia na budowę innych przedsięwzięć inwestycyjnych,

(iv) inne decyzje mające na celu umożliwienie budowy i przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farm wiatrowych;

4) jakie podmioty są stronami (wnioskodawcami) w powyższych postępowaniach;

5) Jakie podmioty korzystają faktycznie bądź na podstawie porozumień zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. z działek gruntu, co do których spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży;

oraz

6) zobowiązanie zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do przedstawienia T. T. jako współnikowi mniejszościowemu w spółce dokumentów potwierdzających okoliczności, o których mowa w pytaniach nr 1 do 5 powyżej.

Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku odniósł się do bezpodstawnej odmowy udzielenia wyjaśnień współnikowi przez zarząd spółki, ogólnego zarysu sytuacji w spółce, do zdarzeń budzących uzasadnione podejrzenia nieprawidłowości w spółce.

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka (...) sp. z o.o. w S. wniosła o oddalenie wniosku w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania. Stanowisko umotywowała tym, że istnieje uzasadniona obawa, iż wspólnik wykorzysta buzykane informacje w celach sprzecznych z interesami spółki. W ocenie uczestniczki dotychczasowe stanowisko T. T. ewidentnie świadczy, że działa on irracjonalnie, a możliwość wyrządzenia spółce znaczne szkody jest mu całkiem obojętna, czego dowodem są usilne i wielopłaszczyznowe dążenia T. T. do stwierdzenia nieważności głównej umowy z 2009 r., zawartej ze wspólnikiem większościowym, na której opiera się działalność spółki i mogłaby w przyszłości uzyskać około 35 milionów euro wynagrodzenia.

W piśmie procesowym z 2 grudnia 2016 r., zatytułowanym "pismo precyzujące wniosek wspólnika o zobowiązanie zarządu spółki do udzielenia informacji wraz z wnioskami o przeprowadzenie dowodów" wnioskodawca wskazał, że wnosi o zobowiązanie zarządu spółki (...) Polska do udzielenia informacji wspólnikowi mniejszościowemu w spółce - (...) - w drodze:

1. przedłożenia pisemnej informacji w odniesieniu do poszczególnych działek gruntu, co do których spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży obejmujące następujące dane:

a) organ wydający, numer i data wydania oraz adresat decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowaniu farm wiatrowych bądź realizacji innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia inwestycyjnego,

b) organ wydający, numer i data wydania oraz adresat decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę farm wiatrowych bądź realizacji innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia inwestycyjnego,

c) organ prowadzący, wnioskodawca, oraz sygnatura oraz data wszczęcia postępowania w celu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowaniu farm wiatrowych bądź realizacji innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia inwestycyjnego,

d) organ prowadzący, wnioskodawca, oraz sygnatura oraz data wszczęcia postępowania w celu wydania decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę farm wiatrowych bądź realizacji innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia inwestycyjnego,

e) na jakiej podstawie nastąpiło wykazanie prawa wnioskodawców w ww. postępowaniach do dysponowania działkami gruntu na cele budowy farm wiatrowych bądź realizacji innych inwestycji, w szczególności czy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. składała jakiegokolwiek oświadczenia dotyczące możliwości dysponowania działkami gruntu na cele budowy farm wiatrowych bądź realizacji innych inwestycji przez jakiegokolwiek inne podmioty;

2. przedłożenia kopii ewentualnie udostępnienia wnioskodawcy w siedzibie spółki celem wykonania we własnym zakresie kopii wszystkich umów obejmujących jakąkolwiek formę korzystania z nieruchomości, z których prawa miały zostać przeniesione na (...), a wymienione w załącznikach do następujących umów zawartych między (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. i (...):

a) umowy z 15 czerwca 2009 r. o realizacji projektu farm wiatrowych w Polsce,

b) porozumienia z 16 października 2012 r. w celu potwierdzenia przeniesienia na (...) praw projektowych, umów i dokumentacji projektowej,

c) porozumienia i porozumienia rozporządzającego z 26/27 sierpnia 2014 r. w sprawie przeniesienia na (...) praw i obowiązków z umów dotyczących nieruchomości;

3. przedłożenia kopii ewentualnie udostępnienia wnioskodawcy w siedzibie spółki celem wykonania we własnym zakresie kopii całej dokumentacji projektowej, o której mowa:

- a) W § 2 ust. 1 umowy z 15 czerwca 2009 r. o realizacji projektu farm wiatrowych w Polsce,
- b) porozumienia z 16 października 2012 r. w celu potwierdzenia przeniesienia na (...) praw projektowych, umów i dokumentacji projektowej.

W piśmie procesowym z dnia 9 grudnia 2016 r. uczestniczka odnosząc się do wniosku z 2 grudnia 2016 r. wskazała na niedopuszczalność tego rodzaju modyfikacji, albowiem jest to zmiana wniosku, a nie jego sprecyzowanie, tym samym nie został wyczerpany tryb wewnątrz korporacyjny niezbędny dla skutecznego wniesienia wniosku. Ponadto w odniesieniu do zmodyfikowanego wniosku wskazała, iż zarząd postanowił udostępnić informacje żądane przez wnioskodawcę.

W dalszym postępowaniu wnioskodawca zaprzeczył, aby otrzymał odpowiedź zgodną z treścią żądania wyrażonego w piśmie z 2 grudnia 2016 r., dokumentacja przekazana mu w formie cyfrowej na nośniku CD jest bowiem niepełna, tym samym wnioskodawca podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko procesowe.

W odpowiedzi uczestniczka stwierdziła, że wykonała wniosek T. T. o udzielenie informacji przedstawiając informacje w takim zakresie, w jakim spółka je obecnie posiada, wobec tego uczestniczka wniosła o oddalenie wniosku w całości.

Na posiedzeniu jawnym 22 marca 2017 r. wnioskodawca wskazał, że udzielenie informacji jest czynnością faktyczną i nie może zostać dokonane przez pełnomocnika. Podtrzymał dotychczasowe stanowisko procesowe, zwłaszcza w zakresie niekompletności udzielonych informacji.

Odnosząc się do tego stanowiska uczestniczka dołączyła kopię pisma zawierającego udzielenie wnioskodawcy informacji.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w postanowieniu z 27 kwietnia 2017 r. (sygn. akt: SZ XIII Ns - Rej. KRS (...), numer KRS (...)) orzekł w następujący sposób:

I. zobowiązał zarząd (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. do udostępnienia współnikowi T. T. następujących dokumentów i informacji:

1. przedłożenia pisemnej informacji w odniesieniu do poszczególnych działek gruntu, co do których Spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży, obejmującej następujące dane:

a) organ wydający, numer i data wydania oraz adresat decyzji środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farm wiatrowych bądź realizacji innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia,

b) organ wydający, numer i data wydania oraz adresata decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę farm wiatrowych bądź realizację innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia,

c) organ prowadzący, wnioskodawcę oraz sygnaturę i datę wszczęcia postępowania w celu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farm wiatrowych bądź realizacji innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia,

d) organ prowadzący, wnioskodawcę oraz sygnaturę i datę wszczęcia postępowania w celu wydania decyzji zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę farm wiatrowych bądź realizację innego przedsięwzięcia inwestycyjnego, jak również opis przedsięwzięcia,

e) na jakiej podstawie nastąpiło wykazanie prawa wnioskodawców w wyżej wymienionych postępowaniach do dysponowania działkami gruntu na cele budowy farm wiatrowych bądź realizacji innych inwestycji, w szczególności czy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. składała jakiegokolwiek oświadczenie dotyczące możliwości dysponowania działkami gruntu na cele budowy farm wiatrowych bądź realizacji innych inwestycji przez jakiegokolwiek inne podmioty,

2. przedłożenia kopii ewentualnie udostępnienia wnioskodawcy w siedzibie Spółki celem wykonania we własnym zakresie kopii wszystkich umów obejmujących jakąkolwiek formę korzystania z nieruchomości, z których prawa miały zostać przeniesione na (...), a wymienione w załącznikach do następujących umów zawartych między (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i (...):

a) umowy z dnia 15 czerwca 2009 o realizacji projektu farm wiatrowych w Polsce,

b) porozumienia z dnia 16 października 2012 w celu potwierdzenia przeniesienia na (...) praw projektowych, umów i dokumentacji projektowej,

c) porozumienia i porozumienia rozporządzającego z dnia 26/27 sierpnia 2014 w sprawie przeniesienia na (...) praw i obowiązków z umów dotyczących nieruchomości;

3. przedłożenia kopii ewentualnie udostępnienia wnioskodawcy w siedzibie Spółki celem wykonania we własnym zakresie kopii całej dokumentacji projektowej, o której mowa:

a) w § 2 ust. 1 umowy z dnia 15 czerwca 2009 o realizacji projektu farm wiatrowych w Polsce zawartej między (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i (...),

b) w porozumieniu z dnia 16 października 2012 zawartym między (...) spółka z ograniczoną i (...) w celu potwierdzenia przeniesienia na (...) praw projektowych, umów i dokumentacji projektowej;

II. zasądził od uczestniczki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz wnioskodawcy kwotę 8.831,72 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 720 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 7.777,72 zł tytułem kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy powołał się na niżej przytoczone ustalenia faktyczne.

T. T. jest współnikiem mniejszościowym posiadającym udziały stanowiące 20% kapitału zakładowego w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. (...) sp. z o.o. w 2009 r. zawarła umowę o rozwój projektów z większością współnikiem, to jest (...) w D.. T. T. w 2012 r. wniósł powództwo o stwierdzenie nieważności uchwały zwyczajnego zgromadzenia współników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w przedmiocie zatwierdzenia ww. umowy. Między innymi czynność była źródłem konfliktu między współnikami, a także między współnikiem ta mniejszościowym a obecnym członkiem zarządu W. D.. W dniu 14 lipca 2015 r. T. T. zwrócił się do W. D. jako prezesa jednoosobowego zarządu spółki o udzielenie wyjaśnień w zakresie:

1) w odniesieniu do jakich działek gruntu, co do któryś spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży, wydane zostały poniższe decyzje:

(i) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farm wiatrowych,

- (ii) decyzje zatwierdzające projekt budowlany i udzielające pozwolenia na budowę farm wiatrowych,
- ( (...)) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację lub pozwolenia na budowę innych przedsięwzięć inwestycyjnych,
- (iv) inne decyzje mające na celu umożliwienie budowy i przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farm wiatrowych;
- 4) komu i na czyją rzecz wydano powyższe decyzje;
- 5) w odniesieniu do jakich działek gruntu, co do których Spółka nabyła w przeszłości prawa do korzystania z nich zawierając umowy dzierżawy, umowy korzystania z nieruchomości na cele budowy elektrowni wiatrowych bądź przedwstępne umowy sprzedaży, prowadzone są jakiegokolwiek postępowania w celu wydania:
- (v) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie farm wiatrowych,
- (vi) decyzje zatwierdzające projekt budowlany i udzielające pozwolenia na budowę farm wiatrowych,
- (vii) decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację lub pozwolenia na budowę innych przedsięwzięć inwestycyjnych,
- (viii) inne decyzje mające na celu umożliwienie budowy i przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farm wiatrowych;
- 6) jakie podmioty są stronami (wnioskodawcami) w powyższych postępowaniach;
- 7) jakie podmioty korzystają faktycznie bądź na podstawie porozumień zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. prawa projektowe do korzystania z działek.

Pismem z 9 sierpnia 2015 r. W. D. odmówił udzielenia informacji. Jako uzasadnienie decyzji wskazał, że wnioskodawca mógłby wykorzystać otrzymane informacje w sposób zagrażający spółce i wyrządzić jej tym znaczną szkodę. W. D. stwierdził, że obawy te powodowane są dotychczasowym działaniem T. T., co miało przejawiać się kwestionowaniem przez wnioskodawcę kolejnych uchwał zmierzających do zalegalizowania umowy projektowej.

W związku z odmową udzielenia informacji przez W. D., T. T. zwrócił się 21 sierpnia 2015 r. (wniosek wpłynął do spółki 24 sierpnia 2015 r.) jeszcze raz do zarządu spółki z żądaniem rozstrzygnięcia sprawy i udzielenia informacji uchwałą wspólników. Pismo o tej treści zostało również skierowane do większościowego wspólnika spółki, to jest (...) z siedzibą w D.. W odpowiedzi wspólnik większościowy wskazał, że popiera stanowisko zarządu w sprawie odmowy udzielenia informacji. Zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. nie podjęło uchwały w przedmiocie udzielenia T. T. żądanych przez niego informacji.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w toku niniejszego postępowania, to jest 23 stycznia 2017 r., przesłała T. T. za pośrednictwem poczty kurierskiej nośnik danych, na którym zawarte zostały zeskanowane dokumenty dotyczące spółki.

W. D. przesłał pełnomocnikowi wnioskodawcy pismo zatytułowane „Udzielenie informacji”, w którym odnosi się do poszczególnych żądań informacyjnych.

Pełnomocnik uczestnika na rozprawie 22 marca 2017 r. przekazał pełnomocnikowi wnioskodawcy nośnik danych, na którym zamieszczone zostały bliżej nieoznaczone dokumenty spółki.

Wnioskodawca, wspólnik większościowy i prezes zarządu spółki nadal pozostają w konflikcie.

W oparciu o tak ustalone okoliczności faktyczne Sąd Rejonowy uznał żądanie wniosku - wyrażone w piśmie procesowym ze 2 grudnia 2016 r. - za uzasadnione. Sąd Rejonowy przytoczył art. 212 § 1 i 2 k.s.h., zgodnie z którym

prawo kontroli służy każdemu wspólnikowi, w tym celu wspólnik może w każdym czasie przeglądać księgi i dokumenty spółki, sporządzać bilans dla swego użytku lub żądać wyjaśnień od zarządu. Zarząd może odmówić wspólnikowi wyjaśnień oraz udostępnienia do wglądu ksiąg i dokumentów spółki, jeżeli istnieje uzasadniona obawa, że wspólnik wykorzysta je w celach sprzecznych z interesem spółki i przez to wyrządzi spółce znaczną szkodę. W przypadku odmowy wspólnik może żądać rozstrzygnięcia sprawy uchwałą wspólników. Uchwała powinna być powzięta w terminie miesiąca od dnia zgłoszenia żądania (art. 212 § 3 k.s.h.). Wspólnik, któremu odmówiono wyjaśnień lub wglądu do dokumentów bądź ksiąg spółki, może złożyć wniosek do sądu rejestrowego o zobowiązanie zarządu do udzielenia wyjaśnień lub udostępnienia do wglądu dokumentów bądź ksiąg spółki. Wniosek należy złożyć w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania zawiadomienia o uchwale lub od upływu terminu określonego w § 3, w przypadku niepowzięcia uchwały wspólników w tym terminie (art. 212 § 4 k.s.h.).

Dalej Sąd Rejonowy zauważył, że wobec niepodjęcia przez zgromadzenie wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. uchwały w terminie miesiąca, wniosek o udzielenie informacji, złożony 30 września 2015 r., złożony został w ustawowym terminie.

Uwzględniając stanowisko procesowe uczestnika, które ewoluowało w toku postępowania, Sąd Rejonowy uznał, że spór pierwotnie dotyczył podstaw do odmowy udzielenia odpowiedzi na żądanie informacyjne wnioskodawcy, a następnie płaszczyzna sporu przeniosła się na ocenę, czy spółka udzieliła odpowiedzi na wniosek wspólnika złożony w trybie art. 212 in genere k.s.h. Sąd pierwszej instancji zauważył, że prawo do wystąpienia z wnioskiem do sądu rejestrowego aktualizuje się wówczas, gdy spółka odmówi udzielenia informacji, a więc Sąd w niniejszej sprawie był zobligowany do zbadania, czy faktycznie istniały podstawy do odmowy udzielenia informacji wnioskodawcy. Późniejsze stanowisko zarządu, wyrażone w toku postępowania, nie wpłynęło zasadniczo na tę ocenę.

Oceniając kwestię zasadności odmowy udzielenia informacji Sąd Rejonowy dostrzegł, że zgodnie z ugruntowanym poglądem nauki prawa przesłanki: uzasadniona obawa, że wspólnik wykorzysta udostępnione mu informacje o spółce w celach sprzecznych z interesem spółki i przez to wyrządzi spółce poważną szkodę, muszą być spełnione łącznie. Ponadto pomiędzy nimi powinien istnieć związek przyczynowy, polegający na tym, że to właśnie ujawnienie informacji wspólnikowi o spółce może być przyczyną szkody, jaką poniesie spółka (vide W. Popiołek, w: Pyziół, Komentarz KSH, s. 424, uw. 7; Rodzyńkiewicz, Komentarz, wyd. 4, s. 395, uw. 3). Jedynym elementem realnym w przesłankach odmowy wspólnikowi prawa kontroli spółki będzie "uzasadniona obawa" nastąpienia powyższych zdarzeń. Nie chodzi tu więc o każdą obawę, ale tylko o taką, którą można w sposób racjonalny uzasadnić. Obawa zarządu musi odnosić się do ewentualnego wykorzystania przez wspólnika uzyskanych wiadomości, także poprzez przekazanie informacji innemu podmiotowi, w celach sprzecznych z interesem spółki. Dodatkowo zarząd musi wykazać, że wspólnik wykorzystując uzyskane wiadomości w celach sprzecznych z interesem spółki wyrządzi przez to spółce znaczną szkodę. Zarząd jest zobowiązany do wykazania związku pomiędzy wykorzystaniem uzyskanych informacji a ewentualnym powstaniem szkody dla spółki, a ponadto musi być to szkoda znaczna. Samą szkodę należy rozumieć zgodnie z ogólnymi przepisami prawa cywilnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd Rejonowy podkreślił, że (...) sp. z o.o. nie sprostала opisanemu wyżej ciężarowi dowodzenia okoliczności uzasadniających odmowę udostępnienia do wglądu wspólnikowi T. T. dokumentacji, w zakresie szczegółowo przez niego opisanym. Po pierwsze, spółka powołując się na istniejący konflikt między wspólnikami, a także między wnioskodawcą a członkiem zarządu, dotyczący umowy o realizacji projektu z 2009 r., nie wykazała, aby działania T. T. miały charakter szkodliwy wobec spółki, co mogłoby ewentualnie uzasadnić odmowę udostępnienia informacji. Strony niewątpliwie różniły się w ocenie skutków tej umowy i dokonywanych w ramach tego czynności, niemniej jednak owa odmienna ocena nie uzasadnia odmowy dostępu do informacji T. T., albowiem z istoty prawa wspólnika do kontroli spółki wynika, że mógł on zweryfikować działalność spółki (zarządu) na tej płaszczyźnie prowadzonej przez spółkę działalności. Obowiązek ten mógł być zrealizowany poprzez udostępnienie wglądu do dokumentacji spółki. Kwestionowanie decyzji zarządu nie jest jednoznaczne z działaniem na szkodę spółki, ale może być wyrazem troski o interes spółki. Przy tym, powołując się na ten konflikt spółka nie wykazała związku przyczynowego między żądaniem informacyjnym wspólnika, a hipotetyczną szkodą jaka mogłaby powstać w majątku spółki. Po drugie - nie zaszła również druga przesłanka, która powinna

zostać kumulatywnie spełniona, albowiem uczestnik nie wykazał w żadnej mierze, aby uzyskanie przez T. T. wglądu do dokumentacji spółki, mogło wyrządzić tejże jakąkolwiek szkodę, nie wspominając już o tym, że szkoda ta powinna przybrać znaczny charakter. Uczestnik w tym zakresie zaniechał jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej. Twierdzenia dotyczące hipotetycznej możliwości wyrządzenia przez T. T. znacznej szkody w majątku spółki oderwane są od zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, gdyż brak jakichkolwiek dowodów uwiarygodniających możliwość uzyskania wynagrodzenia w kwocie 35.000.000 euro. Przedstawione przez spółkę dowody nie wykazały, aby w przeszłości doznała ona szkody z tytułu działań T. T.. Uczestnik nie przedstawił argumentacji, z której wynikałoby w jaki sposób T. T. mógłby wyrządzić potencjalnie spółce szkodę w oznaczonej wyżej wysokości, wyłącznie na podstawie dokumentów, do których żądał wglądu. Nie można pominąć charakteru dokumentacji, do której wglądu zażądał wnioskodawca, która dotyczy głównego przedmiotu działalności (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.; co więcej odmowa udostępnienia tych informacji współnikowi uniemożliwiłaby prawo kontroli realizacji celów postawionych spółce. Po trzecie, Sąd Rejonowy podkreślił, że spółka w toku postępowania zmieniła diametralnie swoje stanowisko i wyraziła wolę udostępnienia wnioskodawcy żądanej przez niego dokumentacji. Owo stanowisko świadczy o przyznaniu przez uczestnika, że nie istniały uzasadnione podstawy, o których mowa w art. 212 § 2 k.s.h., do odmowy udzielenia informacji.

Reasumując Sąd Rejonowy uznał, że uczestniczka nie wykazała, aby spełnione zostały kumulatywnie wyżej opisane przesłanki uzasadniające odmowę udzielenia wnioskodawcy zgody na wgląd do dokumentacji spółki.

W dalszej części uzasadnienia postanowienia Sąd Rejonowy odniósł się do zarzutu uczestniczki, iż po sprecyzowaniu pismem z 2 grudnia 2016 r. doszło do jakościowej zmiany żądania, czyli de facto złożenia nowego wniosku w trybie art. 212 § 1 k.s.h., wskutek czego nie został wyczerpany przez wnioskodawcę tryb wewnątrz korporacyjny. Zdaniem Sądu pierwszej instancji analiza porównawcza pierwotnego wniosku oraz jego zmodyfikowanej wersji prowadzi do wniosku, że nie doszło do zmiany jakościowej ani ilościowej żądania; doszło jedynie do doprecyzowania żądania w taki sposób, aby nadawało się ono do przymusowego wykonania (art. 1050 § 1 k.p.c.). Ugruntowany jest bowiem pogląd, że za zmianę powództwa nie można uznać czynności procesowych polegających na sprostowaniu żądania lub uzupełnieniu podstawy faktycznej; natomiast są zmianą wszystkie te czynności, które prowadzą do zmiany ilościowej lub jakościowej żądania, a więc wprowadzają nowe żądania, wycofują dotychczasowe, albo w istotny sposób zmieniają podstawę faktyczną doprowadzając do nowego prawnego uzasadnienia.

Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że niewątpliwie w toku postępowania uczestniczka przekazała wnioskodawcy nośnik danych, niemniej jednak spółka nie wykazała, aby sprostowała żądaniu wnioskodawcy. Brak bowiem danych pozwalających zweryfikować jakie dokumenty były zawarte na tymże nośniku. Nie sposób więc ograniczyć się do twierdzeń uczestniczki dotyczących realizacji obowiązku, podczas gdy wnioskodawca zakwestionował, aby tenże obowiązek został zrealizowany. Sąd uznał zatem, że spółka nie sprostowała ciężącemu na niej ciężarowi dowodzenia w zakresie wykazania zrealizowania obowiązku wynikającego z art. 212 § 1 k.s.h. Przede wszystkim zauważył, że spółka nie złożyła Sądowi nośnika danych, który został doręczony jedynie wnioskodawcy i nie powołała informacji zawartych na omawianym nośniku danych jako dowodu w sprawie. Nie stanowi takiego dowodu pismo z 24 marca 2017 r. sporządzone przez W. D. zatytułowane „Udzielenie informacji” skierowane do pełnomocnika procesowego wnioskodawcy, gdyż elementem tego pisma jest powołanie się na nośnik w postaci płyty CD, natomiast Sąd otrzymał egzemplarz owego pisma bez tego nośnika danych, co uniemożliwiało weryfikacji czy nastąpiła pełna realizacja obowiązku informacyjnego.

Dalej Sąd Rejonowy wyjaśnił, że nie zasługuje na uwzględnienie zarzut wnioskodawcy, który dotyczył charakteru prawnego informacji udzielanej przez zarząd i braku możliwości jej udzielenia przez pełnomocnika procesowego. Na wzmocnienie swej argumentacji wnioskodawca powołał się na wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 29 października 2015 r., V ACa 245/15 (L.), jednakże pełna i uważna lektura tego orzeczenia wraz z uzasadnieniem prowadzi do zgoła odmiennych wniosków, aniżeli te przedstawione przez wnioskodawcę. Jak wynika bowiem z uzasadnienia przytoczonego orzeczenia, udostępnienie dokumentacji i udzielenie informacji nie jest oświadczeniem woli, ale oświadczeniem wiedzy. W chwili jego wykonania nie sposób jeszcze przesądzać, czy pomiędzy stronami istnieje jakikolwiek stosunek prawny, a tym bardziej nie sposób ustalić jego treści. Zadośćuczynienie żądaniu

informacyjnemu nie może zatem zostać dokonane przez pełnomocnika, bo dotyczy wyłącznie czynności faktycznych, a nie prawnych. Natomiast czynności faktyczne mogą być dokonywane przede wszystkim przez posłańca, który przenosi cudze oświadczenie woli, ale go nie składa. Z takim działaniem pełnomocnika procesowego uczestnika mieliśmy do czynienia na posiedzeniu jawnym 22 marca 2017 r., podczas którego osobiście wręczył pełnomocnikowi wnioskodawcy nośnik danych, na którym zawarta była dokumentacja spółki. Niezależnie od tego Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że dokumentacja ta była wcześniej skutecznie doręczona wnioskodawcy za pośrednictwem poczty kurierskiej, co również mogło wywrzeć skutki prawne, w razie wykazania spełnienia ilościowego i jakościowego spełnienia obowiązku informacyjnego przez spółkę, co jednakże jak zostało wyżej opisane nie nastąpiło.

Zważywszy na powyższe, Sąd Rejestrowy postanowił jak w punkcie I. sentencji.

W punkcie II. sentencji Sąd Rejestrowy orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia złożyła uczestniczka, zaskarżając orzeczenie w całości i domagając się uchylania zaskarżonego postanowienia ewentualnie zmiany poprzez oddalenie wniosku w całości i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów postępowania wg norm przepisanych. Orzeczeniu wydanemu przez Sąd pierwszej instancji skarżąca zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 212 § 1 zdanie 2 k.s.h. poprzez jego niewłaściwą wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie polegające na uwzględnieniu roszczenia wnioskodawcy, mimo wykonania przez zarząd w całości obowiązku wynikającego z art. 212 § 1 k.s.h. przed dniem orzekania, art. 354 § 1 k.c. w zw. z art. 2 k.s.h. poprzez zasądzenie roszczenia wnioskodawcy, które przed dniem orzekania wygasło na skutek jego wykonania;
2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie podania faktycznych prawnych powodów uwzględnienia żądania zasądzonego w pkt I.1 zaskarżonego postanowienia; art. 229 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie dokonania szeregu ustaleń faktycznych, niewymagających dowodu w odniesieniu do faktów przyznanych w toku postępowania przez wnioskodawcę, art. 230 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie dokonania szeregu ustaleń faktycznych, niewymagających dowodu w odniesieniu do twierdzeń uczestniczki, co do których wnioskodawca się nie wypowiedział; art. 217 § 2 k.p.c. poprzez wymaganie od uczestniczki przeprowadzenia dowodu na okoliczności bezsporne i zaniechanie ustalenia okoliczności bezspornych bez przeprowadzenia dowodów.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od uczestniczki wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja okazała się uzasadniona, choć z innych przyczyn, niż wskazane w jej uzasadnieniu.

Na wstępie rozważań wskazać trzeba, że Sąd drugiej instancji - także w postępowaniu nieprocesowym - orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym (art. 382 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.), postępowanie apelacyjne polega na merytorycznym rozpoznaniu sprawy, co oznacza, że postanowienie Sądu drugiej instancji musi opierać się na jego własnych ustaleniach faktycznych i prawnych. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę merytorycznie w granicach zaskarżenia, ustala podstawę prawną orzeczenia niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji, kontroluje prawidłowość postępowania przed Sądem pierwszej instancji, po czym orzeka co do istoty sprawy stosownie do wyników postępowania, nie wykraczając poza wnioski zawarte w apelacji. W orzecznictwie nie budzi bowiem wątpliwości, że Sąd drugiej instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego. Sąd drugiej instancji - jako Sąd orzekający w sprawie co do meritum - ma obowiązek samodzielnego zastosowania prawa materialnego [por. np. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2010 r.].



Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 212 § 4 k.s.h. :

wspólnik, któremu odmówiono wyjaśnień lub wglądu do dokumentów bądź ksiąg spółki, może złożyć wniosek do sądu rejestrowego o zobowiązanie zarządu do udzielenia wyjaśnień lub udostępnienia do wglądu dokumentów bądź ksiąg spółki. Wniosek należy złożyć w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania zawiadomienia o uchwale lub od upływu terminu określonego w § 3, w przypadku niepowzięcia uchwały wspólników w tym terminie.

W § 3 z kolei wskazano, że uchwała powinna być powzięta w terminie miesiąca od dnia zgłoszenia żądania. Termin z § 4 na złożenie wniosku jest terminem materialnoprawnym (zawitym). Wniosek do sądu rejestrowego należy złożyć w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o uchwale lub od upływu terminu określonego w art. 212 § 3 k.s.h., w przypadku niepowzięcia uchwały wspólników w tym terminie. Zawity charakter tego terminu w orzecznictwie i doktrynie nie budzi wątpliwości [por. A. S., w: S. S. i in., Kodeks 2015, art. 212, Nb 49; R. P., w: M. B. i in., Kodeks, art. 212, Nb 11]. Jest to termin materialnoprawny, a więc niepodlegający przywróceniu.

Sądowy tryb rozstrzygania co do realizacji prawa indywidualnej kontroli spółki może nastąpić tylko po wyczerpaniu postępowania wewnątrzspółkowego. Najpierw wspólnik zwraca się do zarządu, następnie do wspólników, dopiero do Sądu.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia poczynił rozważania zmierzające do zbadania, czy termin ten został zachowany. Z ustaleń tych wynika, że nie doszło do przekroczenia terminu, wnioskodawca zwrócił się bowiem do prezesa spółki pismem z 14 lipca 2015 r., następnie pismem z 9 sierpnia 2015 r. prezes zarządu odmówił udzielenia informacji, wnioskodawca zwrócił się jeszcze raz do zarządu z żądaniem rozstrzygnięcia w sprawie udzielenia informacji uchwałą wspólników (wniosek wpłynął 24 sierpnia 2015 r.), zgromadzenie wspólników nie podjęło uchwały w przedmiocie udzielenia informacji.

Pismo wnioskodawcy z 14 lipca 2015 r. w swojej treści zawiera żądanie o udzielenie wyjaśnień w określonym zakresie. Żądanie to, co do swojej treści, zostało w zasadzie powielone we wniosku złożonym w niniejszej sprawie w dniu 30 września 2015 r., z tym, że wniosek zgłoszony w niniejszej sprawie zawiera dodatkowo żądanie zobowiązania zarządu (...) sp. z o.o. do przedstawienia T. T. dokumentów potwierdzających okoliczności, o których mowa we wcześniejszej części wniosku (takiego żądania w piśmie z 14 lipca 2015 r. wnioskodawca nie przedstawił, ograniczając swoje żądanie do żądania udzielenia wyjaśnień).

W toku postępowania wnioskodawca złożył pismo procesowe z 2 grudnia 2016 r., zatytułowane "pismo precyzujące wniosek wspólnika o zobowiązanie zarządu spółki do udzielenia informacji wraz z wnioskami o przeprowadzenie dowodów", w którym sformułował całkowicie odmienne od zgłoszonego pierwotnie żądanie.

Należy mieć na względzie, że sformułowanie wniosku wspólnika złożonego do sądu rejestrowego powinno zawierać listę pytań oraz dokumentów, których udostępnienia wspólnik żąda, tak aby sąd uwzględniając wniosek wspólnika mógł w postanowieniu precyzyjnie określić zobowiązanie spółki (również w tym celu, aby postanowienie to nadawało się do egzekucji). Sąd jest przy tym związany zakresem określonym we wniosku wspólnika [por. Kodeks spółek handlowych. Komentarz. red. Z. J., rok 2017, L.].

Tymczasem na gruncie niniejszej sprawy dla przykładu wskazać trzeba, że we wniosku złożonym pierwotnie, który po części odpowiada żądaniom wnioskodawcy zgłoszonym w piśmie z 14 lipca 2015 r., wnioskodawca domaga się wyjaśnień dotyczących danych określonych działek gruntu, natomiast w piśmie procesowym 2 grudnia 2016 r. domaga się przedłożenia "pisemnej" informacji obejmującej dane dotyczące organów wydających określone decyzje. Porównanie wniosku złożonego pierwotnie oraz nowego wniosku, złożonego w piśmie procesowym 2 grudnia 2016 r., nie pozostawia wątpliwości co do tego, że wnioskodawca wystąpił w toku postępowania nieprocesowego z całkowicie nowym wnioskiem, w miejsce dotychczasowego.

Zarzut tej treści formułowany był przez uczestniczkę w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji, jednakże w dalszym toku postępowania Sąd oraz strony skupiły się na kwestii związanej z podnoszonym przez uczestniczkę

zaspokojeniem żądania zgłoszonego przez wnioskodawcę we wniosku z 2 grudnia 2016 r. Spór między stronami przesunął się więc na inną płaszczyznę, dotyczącą tego, czy doszło do zaspokojenia żądania wnioskodawcy wyrażonego we wniosku z 2 grudnia 2016 r. Co więcej rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji dotyczy żądania wniosku zgłoszonego w piśmie procesowym z 2 grudnia 2016 r., pomija natomiast żądanie zgłoszone pierwotnie.

Tymczasem w postępowaniu nieprocesowym zmiana polegająca na zgłoszeniu nowego wniosku w miejsce wniosku pierwotnie zgłoszonego mieści w sobie dorozumiane cofnięcie wniosku pierwotnie zgłoszonego [post. SN z 15.4.2003 r., V CKN 104/01, OSN 2004, Nr 6, poz. 91]. W takim przypadku w odniesieniu do wniosku pierwotnie złożonego sąd pierwszej instancji winien rozważyć umorzenie postępowania w oparciu o art. 512 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c., natomiast nowo złożony wniosek powinien być rozpoznany przez sąd – w tej samej sprawie obok wniosku pierwotnie zgłoszonego lub jako sprawa oddzielna.

W rozpoznawanej sprawie Sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że nie doszło do zmiany żądania, a w konsekwencji zaniechał rozważań na tle 512 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. w odniesieniu do wniosku złożonego pierwotnie (uchybiecie to pozostaje poza rozstrzygnięciem Sądu odwoławczego, ponieważ zaskarżone postanowienie nie dotyczy wniosku złożonego pierwotnie) i jednocześnie poddał merytorycznej ocenie żądanie zgłoszone we wniosku z 2 grudnia 2016 r., wydając zaskarżone rozstrzygnięcie.

Oceniając w ramach kontroli instancyjnej zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego, w kontekście okoliczności przedstawionych wyżej, wskazać trzeba, że rozstrzygnięcie to uchybia art. 212 k.s.h., ponieważ Sąd pierwszej instancji uwzględnił żądanie o udzielenie pisemnej informacji, a także przedłożenie kopii ewentualnie udostępnienie wnioskodawcy określonych dokumentów, które nie zostało poprzedzone trybem wewnątrz korporacyjnym, niezbędnym dla skutecznego wniesienia wniosku. Zaniechanie tego trybu winno prowadzić do oddalenia wniosku, a to z kolei prowadzi – stosownie do art. 386 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – do zmiany postanowienia Sądu pierwszej instancji poprzez takie właśnie rozstrzygnięcie.

Ubocznie wskazać trzeba, że zaskarżone orzeczenie Sądu pierwszej instancji nakazuje uczestnicze przedłożenie kopii określonych dokumentów, co wykracza poza prawo kontroli określone przez art. 212 § 1 k.s.h., który pozwala współnikowi jedynie na przeglądanie ksiąg i dokumentów oraz sporządzanie bilansu dla swego użytku, jak również żądanie wyjaśnień od zarządu. Dodać trzeba, że art. 212 § 1 k.s.h. nie nakazuje zarządowi, aby wyjaśnienia przybrały formę pisemną.

Mając na uwadze powyższe Sąd odwoławczy zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że oddalił wniosek w zakresie żądania zgłoszonego przez wnioskodawcę T. T. w piśmie procesowym z 2 grudnia 2016 r. oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów postępowania. O kosztach tych orzeczono zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c., zasądzając na rzecz uczestnika kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (§ 10 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na koszty postępowania zasądzone od wnioskodawcy na rzecz uczestnika za postępowanie przed Sądem drugiej instancji, na podstawie art. 520 § 3 k.p.c., składa się opłata od apelacji w wysokości 300 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 120 złotych (§ 8 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. ).

SSO (...)SSO (...)SSO(...)